

مقدمه

آمار شیوع خودکشی پزشکان و دستیاران پزشکی در جهان

روند تغییرات خودکشی در جامعه پزشکی در طی زمان

علی‌رغم کاهش خودکشی در کل جامعه، شیوع خودکشی در جامعه پزشکی در جهان افزایش یافته است. در قاره اروپا برخلاف سایر نقاط جهان این روند در طول زمان کاهش داشته است.

مقایسه خودکشی زنان و مردان در جامعه پزشکی با جامعه عمومی هم سن

زنان پزشک نسبت به زنان هم سن خود، ۴۶ درصد بیشتر خودکشی داشته‌اند. مردان پزشک نسبت به مردان هم سن خود در سالهای قبل از ۱۹۸۰، ۴۰ درصد بیشتر خودکشی می‌کردند ولی بعد از سال ۱۹۸۵، مردان پزشک نسبت به مردان هم سن در جمعیت عمومی، ۳۳ درصد کمتر خودکشی داشته‌اند. بیشترین خطر خودکشی در جهان در رشته‌های داخلی روانپزشکی و بنی‌هوشم بوده است.

مقایسه خودکشی و شیوع افکار خودکشی در جامعه پزشکی با جامعه عمومی

خودکشی در جامعه پزشکی نسبت به جامعه عمومی در سطح جهان، $\frac{1}{14}$ تا $\frac{1}{3}$ برابر است. در کشور آمریکا سالیانه به طور متوسط بین ۳۰۰ تا ۴۰۰ خودکشی کامل در جامعه پزشکی اتفاق می‌افتد. در آمریکا جامعه پزشکی $\frac{1}{3}$ درصد بیشتر خودکشی می‌کنند، این در حالی است که در استرالیا حدود ۲۱ درصد کمتر خودکشی صورت می‌گیرد.

شیوع افکار خودکشی در جامعه پزشکی در سطح جهان حدود $\frac{1}{11}$ درصد است که درصد قابل توجهی می‌باشد.

خودکشی از پیچیده‌ترین و خطربان‌ترین رفتارهای انسان است که طی آن، فرد عمداً به زندگی خود پایان می‌دهد. تقریباً ۱۵۰ سال است که مشخص شده که در سطح جهان پزشکان در مقایسه با جمعیت عمومی تمایل بیشتری به خودکشی دارند. در بین دانشجویان پزشکی و دستیاران خودکشی دومین علت مرگ است و معمولاً بعد از حادث و تصادفات قرار می‌گیرد. تعداد افرادی که اقدام به خودکشی می‌کنند، معمولاً چند برابر کسانی هستند که در اثر خودکشی فوت می‌کنند. در این گزاره برگ، صرفاً تعداد فوتی‌ها به دلیل خودکشی ارائه شده است.

روند شیوع مرگ خودکشی در جهان

در طی ۲۰ سال گذشته (بین سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۹)، میزان خودکشی، ۳۶ درصد کاهش یافته است که کاهش از ۱۷ درصد در منطقه مدیترانه شرقی تا ۴۷ درصد در منطقه اروپا و ۴۹ درصد در منطقه اقیانوس آرام غربی متغیر بوده است. قاره آمریکا برخلاف سایر قاره‌ها، در همین دوره زمانی افزایش در میزان خودکشی را داشته و تقریباً از ۷ در هر ۱۰۰ هزار نفر مرگ ناشی از خودکشی به ۱۰ در هر ۱۰۰ هزار نفر رسیده است.

روند شیوع خودکشی در ایران

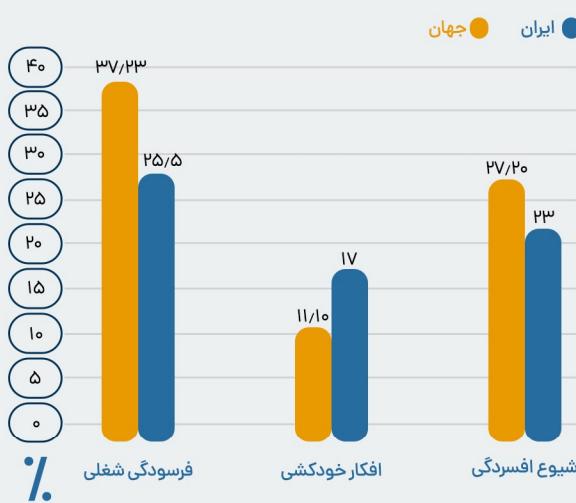
علی‌رغم کاهش ۱۷ درصدی خودکشی در منطقه مدیترانه شرقی، این میزان در ایران در ۱۶ سال گذشته روند افزایشی داشته و در سال ۱۴۰۷، ۹/۹ نفر در هر ۱۰۰ هزار نفر برآورد شده است.

علی‌رغم اینکه به نظر می‌آید درصد افسردگی و فرسودگی شغلی در دانشجویان پزشکی در ایران به طور نسبی کمتر از متوسط جهانی است، ولی به میزان قابل ملاحظه‌ای درصد افکار خودکشی بالاتر از میانگین جهانی است، به خصوص در بین زبان جامعه پزشکی ایران، درصد افکار خودکشی **۲۹/۱** درصد گزارش شده است.

شیوع افسردگی یا علائم افسردگی در بین دانشجویان پزشکی در جهان **۳۷/۲** درصد است که از بین این افراد به طور متوسط **۱۵/۷** درصد بدنبال درمان افسردگی می‌روند.

شیوع افسردگی در دستیاران پزشکی در ایران **۳۳** درصد است.

ابعاد خودکشی دستیاران تخصصی پزشکی در کشور

قاره آفریقا و خاورمیانه بیشترین شیوع افسردگی در بین دانشجویان پزشکی را دارا هستند.

درصد شیوع افسردگی و علائم افسردگی

شیوع افکار خودکشی، فرسودگی شغلی و افسردگی در پزشکان و دستیاران پزشکی در ایران و جهان

درصد افکار خودکشی

در مقایسه بین کشورهای مختلف، در متون چاپ شده ایرلند بیشترین درصد و برزیل کمترین درصد افکار خودکشی را دارند.

شدت مشکل!

چه باید کرد؟

سالانه به طور متوسط ۱۳۳ مورد خودکشی در دستیاران گزارش می‌شود ولی به نظر می‌رسد تعداد از این هم بیشتر باشد.

از ابتدای سال ۱۴۰۲ تعداد خودکشی‌ها در بین دستیاران به ۱۶ مورد رسیده است.

متاسفانه روند خودکشی در جامعه عمومی و در بین پزشکان و دستیاران روند افزایش قابل ملاحظه‌ی دارد.

عوامل که خطر خودکشی را در جامعه‌ی پزشکی بالا می‌برد:

- ۱- خانم بودن
- ۲- مشکلات زناشویی و ارتباطی
- ۳- افزایش سن
- ۴- داشتن سابقه بیماری‌های اعصاب و روان
- ۵- داشتن سابقه مصرف مواد
- ۶- دعوای قصور پزشکی
- ۷- فرسودگی شغلی و خود ارزشمندی پایین

مسئولیت ارایه خدمات درمانی تمامی بیمارستان‌های آموزشی نباید به دوش دستیاران باشد چرا که تعداد بیماران بسیار زیاد و بیش از توان سیستم آموزشی است.

بهتر است ساعت کار دستیاران کاهش پیدا کند. در تجربه مشابه در اروپا، با کاهش ساعات کاری، میزان اختلالات روانی و خودکشی در دستیاران کاهش پیدا کرده است.

به سرعت باید برای ترمیم دریافتی دستیاران و اصلاح حقوق و مزایای غیر مستقیم اقدام شود.

فضای کاری از حالت خشک و خشن تغییر باید و ضوابط و قوانین مناسب با توان افراد اصلاح شود.

باید آینده شغلی روش‌تر و امیدوار‌کننده‌تر باشد.

ابجاد فضای گفتمانی در سطح دانشگاه و گروه‌های آموزشی با هدف ارتقای سلامت دستیاران.

تیم‌های مشاوره روانی در جهت غربالگری، شناسایی و ارایه خدمات درمانی و مشاوره‌ای در همه بیمارستان‌ها فعال شود.

اطمینان حاصل شود که دستیاران و دانشجویان پزشکی از همه گزینه‌های درمانی سلامت روان که به صورت تلفنی یا حضوری در دسترس آنها قرار دارد، آگاه هستند. همچنین به این افراد اطمینان داده شود که اطلاعات آنها محترم‌انه می‌ماند و بر آینده شغلی آنها تاثیری ندارد.

چرا؟!

فشار کاری بسیار سنگین و کمرشکن کار بالینی و درس‌های سخت و امتحانات متواتر.

در بعضی از رشته‌ها و در بعضی از دانشگاه‌ها به دلیل تعداد بسیار زیاد بیمار و کمبود متخصص، دستیاران به خصوص در سال اول به شدت تحت فشار بوده و گاه یک شب در میان کشیک هستند.

حقوق پایین یک عامل دلسرد کننده مهم است. حقوق ماهیانه ۸۶ میلیون تومان سختی هزینه‌های زندگی را جبران نمی‌کند. فقدان پوشش بیمه درمانی کامل از جمله بیمه مسئولیت عامل دلسرد کننده دیگری برای اکثر دستیاران است زیرا آنها اغلب قادر به پرداخت هزینه‌های بیمه نیستند.

آینده شغلی مبهم و دشوار که باید برای سالها در مناطق محروم خدمت کنند و دریافتی کمتر از ۲۰ میلیون تومان داشته باشند.

پزشکان ممکن است فکر کنند اگر برای درمان کمک حرفة‌ای بگیرند به این معنی است که کارآمد نیستند یا دیگران ممکن است آنها را بی‌کفایت بدانند.

بسیاری از پزشکان معنقدند که دانش لازم برای درمان خود را دارند و از مراجعه به روانپزشک یا شرکت در جلسات روان درمانی اجتناب می‌کنند.